

Ernek a számnak az ára 30 fillér.

Negyvennyolcadik évfolyam.

45. szám.

Debrecen, 1928 november 10.

DEBRECENI PROTESTÁNS LAP

EGYHÁZI ÉS ISKOLAI HETI KÖZLÖNY.

SZERKESZTIK: DR. KUN BÉLA ÉS DR. RÉVÉSZ IMRE.

Megjelenik minden szombaton.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:
DEBRECEN, KOLLÉGIUM.

Előfizetési ár félévre hét pengő.

Azok a bizonyos elvek.

— A lelkészválasztási törvényjavaslatról. —

Nagyon messze vinne, ha a zsinat elé terjesztett lelkészválasztási törvényjavaslat kidolgozásának módjára — t. i. rendszerének átgondoltságára és stílusának érthetőségére — tétettek, foglalkozni akarnék. Magam is jártam már úgy, hogy egyszeri elolvasás után chaosznak találtam valamit, ami újból át tanulva éppen a szabatosságával fogott meg. Lehet azonban az is, hogy én nem tudtam a világos gondolataimat elég világosan elmondani. Az bizonyos, hogy nem várhatom a javaslat elmélyedő tanulmányozását olyan emberektől, akik azt a limine visszaautasítani akarják. Tehát csak a fundamentális okokból származó ellenvetésekkel kívánok röviden foglalkozni.

Ezek közt nagyon figyelemreméltó a Juhász Nagy Sándoré, akinek a szempontját teljesen méltánylom. Ő ugyanis, ha jól értettem, így gondolkodik: Nem fontos, hogy a 16-ik században milyen rendtartásokat alkottak; az élet azóta egészen mássá lett, minden téren a szabadság, a jog kiterjesztés útján haladunk, különös volna, ha éppen a református egyház alkotna reakciós törvényt. Ezt az álláspontot értem, méltánylom s ha a eredményekben nem jutunk is együvé, és ha a támadás hevé felesleges energia-tékozlásnak vélem is, ez ellen nem szólok.

Furcsálom ellenben azoknak az okfejtését, akik kálvinista elvekből, vagy épp „hitelvi okokból“ tartják elfogadhatatlannak a javaslatot, mely szerintök a gyülekezetet megfosztja a jogától és kívánják a mostani törvény fenntartását.

Ami a hitelvi okokat illeti, már sokszor kifejtettem vitatkozó formában is, hogy református egyház alkotmányában jus divinum nincs, ennek folytán nem lehet azzal érvelni, hogy ez vagy az a szervezeti, vagy igazgatási szabály a hitelvekbe ütköznék. Mégis bizonyára van egy hitbeli korlát. Az egyház nem lehet más, mint Krisztus királysága. Ha nem az, akkor nem is egyház, hanem ki tudja miféle politikai társulás. Viszont a Krisztus királysága nem állhat fenn másként, mint ha maga Krisztus az úr. Ő pedig azt ígérte, hogy ahol össze-

gyülnek az ő nevében, ott lesz Ő. Eszerint az egyházi jurisdíctiot helyesen nem gyakorolhatja sem egy ember, sem olyan társaság, mely nem a Jézus Krisztus nevében gyűlt össze. A lelkészi állás betöltésénél is ezt az egy szabályt meg kell tartani.

Már most azok, akik hitelvekről beszélnek, nem veszik észre azt, hogy például a most is érvényben levő az a szabály, mely szerint a misziói lelkészi állásokra a püspök nevezi ki a lelkipásztort, mégis inkább ellentétben van ezzel a szabállyal, mint a törvényjavaslat rendelkezései. Hagyján, de itt legalább a megfelelő ember kiszemelhetése végett történt az eltérés. Azonban nem látják, hogy mennyire ellentétben van a hit szabályával az az állapot, amikor megvesztegetett, felizgatott, részeg, gyűlölködő, uralomravágyó, veszedkedő emberek gyűlnek össze, nem az Úr Jézus, hanem a maguk, vagy a politikai pártjuk, vagy a jelölt nevében és akarnak dönteni dühös lélekkel és ködös aggyal a felől, hogy kit akar az Úr Jézus Krisztus a maga szolgájának. Nem látják, hogy ez az állapot mégis csak nagyobb ellentét a hit parancsával szemben, mint az, amit a javaslat kontemplál?

A hitelvek eme tudósait nem akarom figyelmeztetni sem hazánk református egyházának szabályaira, sem a külföldi példákat nem hozom elő s nem teszem fel a kérdést, amit Révész Imre a Vasárnapban feltett, hogy hát vajjon ezek a különböző külföldi református hittestvéreink, vagy a mi magyar eleink mind összeütközésbe kerültek a kálvini keresztyén hitelvekkel? Csupán csak a ma érvényben álló s fenntartani kívánt lelkészválasztási törvény egyik rendelkezésére utalok. Arra ugyanis, amely a lelkészek megegyezése esetén a presbiterium hozzájárulásával megengedi a cserét. Tehát nem a gyülekezet egészének, hanem csak a presbiteriumnak a hozzájárulása kell. Az én ítéletem szerint ez így is jól van, bár a támadott javaslat ez esetben is ad jogot a gyülekezetnek. Mulatni tudok azonban az elvek lovagjain, akik hitelvi okokból nem tartják melőzhetőnek a gyülekezet egészének meghallgatását — normális helyzetben; mindjárt nincs azonban hitelvi akadály, mihelyt tiszteletes uramnak ég a föld a talpa alatt.

Nagy szavakkal ne beszéljünk. Jobb, ha egyszerű érvekkel igyekezzünk egymást meggyőzni.

Nem ugyan hitelvi okokból, — hiszen a javadalmak miként betöltése a dogma és jog sokkal nagyobb összeforrottságát mutató római katólikus egyházban sem hitelvi alapokon határozódik meg — hanem igenis célszerűségi okból, meg azért, mert Kálvinnak meg a kálvinistáknak a tanítása és törekvése csakugyan mindig az volt és az egyházalkotmány alapjává tehető hittételnek meg is felel, hogy lelképásztort ne lehessen állítani a gyülekezet hozzájárulása nélkül, igyekeztem következetesen keresztülvinni azt az elvet, hogy a végső döntés minden esetben a gyülekezet egészénél legyen.

Ezt a törekvésemet azonban, megvallom, nem úgy akartam megvalósítani, amint az a törvényjavaslatban van. Valahogy úgy, hogy az ellen a demokrácia jelszavát hangoztatóknak igazán nem lehetett volna panasza. S valahogy úgy, hogy azoknak, akik a hazai jogfejlődést tartják csak a szemük előtt, szintén nem lehetett volna azt mondani, hogy minálunk pedig ez ismeretlen.

A célt, a legfontosabbat, így is el lehetett volna érni.

Miért nem indultam el ezen az úton?

Azért, mert az volt a törekvésem, hogy a javaslatból törvény is legyen és attól tartottam, hogy *úgy* nem fog tetszeni a javaslat.

Volt okom ezt hinni.

Onnantól kezdve, hogy készülni kezdtünk az 1917-i zsinatra, alig hallottam valamit sürűbben emlegetni, mint a lelkészválasztási törvény gyökeres átalakításának szükségességét. Mindenféle arról beszéltek, hogy a jelenlegi lelkészválasztási törvény az egyházunk kétségbevonhatatlanul tapasztalható aláhanyatlásának legfőbb oka. Hogy papjainknál nem a komoly készültséget és nem a krisztusi életet méltányolják, hanem az öblös hangot, ezért aztán nem a régi jó anyag kerül a papi pályára, s aki odakerül is, a szép szölamokban gyakorolja inkább magát, mint az igazi pásztori munkában, mert a nagy hangon elmondott frázistömeg hozza a jó kenyeret. Nem én mondom most ezt, hanem sokan mondták és írták és némely választások eredményénél kellett tapasztalnunk, hogy ez a panasz nem alap nélküli.

Ezért volt az, hogy a törvényjavaslat előkészítése alkalmával a bizottságokban és a sajtóban a gyülekezet lelkészválasztási szabadságának megszorítása, sőt itt-ott teljes kiküszöbölése volt a vezérszólam. Nagyon előkelő és éppen a lelkészi körökben is vezérszerepet vivő férfiak a lelkészki rendelés visszaállításáig visszamenetel szükségességét hangoztatták. Jól emlékszem, hogy a tiszántúli egyházkerület akkori zsinatelőkészítő bizottságában is nagyon erős hangok emelkedtek a papok kinevezése mellett. Akkor gróf Degenfeld egyházkerületi főgondnok foglalt erőteljesen állást a gyülekezet lelkészválasztási joga mellett, azon az elvi alapon, hogy a gyülekezet fizeti a lelkészt, tehát a gyülekezettől nem lehet elvenni a választás jogát.

Minden tisztelem mellett, mellyel boldogult egyházkerületi főgondnokunk iránt állandóan visel-

tetem s ámbár rendszerint követtem őt, ebben az állásfoglalásában nem tudtam mellette állani. Az, hogy a gyülekezet fizeti a papot, nem ok a pap gyülekezet általi választására. A tanítót is a gyülekezet fizeti, mégis mindenki megnyugszik abban, hogy a presbitérium választja. Sőt egyenest veszedelmes principium volna a mi viszonyaink közt annak a hirdetése, hogy aki fizet, az tölti be a javadalmat. Ezen az úton nem egy állásnál olyan igényekkel léphetne fel a javadalom nagyobb részét adó valamely tényező, aminőket aligha volnánk hajlandók elismerni.

Azután jött olyan javaslat, amely a lelkészi állás betöltésének jogát — nemcsak a missziói gyülekezetben, hanem mindenütt — legalább feltételesen a püspökre akarta bízni. Azután jött a másik javaslat, amely csak meghívás esetén hagyná a gyülekezet kezében a betöltés jogát. Ez bő megvitatásnak is volt tárgya, de sem ez, sem a másik nem okozott megbotránkozást, sőt naggyobbára tetszést aratott.

Ilyen körülmények közt és ilyen előzmények után én a magam javaslatát, mely körülbástyázott ugyan, de mégis minden esetben megtartja a gyülekezet végső döntését, inkább ellenkező szempontból támadástól féltettem. Úgy látszik azonban a közhangulattal nem kell, mert nem lehet számolni.

Kun Béla.

Dr. Baltazár Dezső üdvözlő beszéde Szele György lelkész 25 éves jubileuma alkalmából. 1928 november 8.

Nagytiszteletű Lelkész úr!
Kedves Szolgatársam!

A debreceni református egyház, a tiszántúli egyházkerület és az egész magyarországi egyetemes egyház méltán formál jogot ahhoz és méltán érez kedves kötelességet arra, hogy a te tisztas orcad előtt meghajtsa magát most, amikor debreceni lelképásztori szolgálatodnak negyedszázados mértékét betöltöd.

A Te egyéniséged olyan erkölcsi tényezőkből, jellembeli alapelemekből van összealkotva, hogy az Isten különös kegyelmi ajándékai tetszenek meg bennük s mindnyájunkat hálára indítanak Isten iránt, hogy Téged, mint kiváltképpen való emberét nekünk adott. Puritáni jellemed, amely szent taszítással tartotta el magától a megkísérthetés leheletnyi homályát is; kötelességérzeted, amely az élet kényelme és kedvtelése javára sohasem volt még pillanatnyi engedményre sem kapható; meggyőződésszerű határozottságod, amely, mint felséges erkölcsi bátorság, sem a nép kegyének kínálkozásával, sem hatalmasságok kecségetetésével vagy fenyegetésével, nem volt sohasem megvesztegethető; lelked derűje, melyben tiszta lelkiismereted tüköre látszik, kedvességod és készsége, mely a segítségben és szolgálatban

sohasem vonogatta magát, mind olyan kegyelmi ajándékok, amelyek te néked magas méltóságot, nekünk nagy áldást jelentenek.

Munkáidra, fáradozásaidra, alkotásaidra és építéseitekre tekintve, önkéntelenül az ószövetségi írásnak ama szavai jutnak eszünkbe, amelyek a kegyes Ezékiás emlékezetét iktatták be az örök jövőndőbe: „ami jó, igaz és helyes vala az Úr előtt, az ő Istene előtt, azt művelé és minden munkában, amelyet elkezdett az Isten házában szolgálatában, a törvényben és parancsolatban keresvén az ő Istenét, teljes szívvvel járt vala el és ezért szerencsés vala.” Hogyha valaki méltán hallhatta Jézus hozzá intézett szavát, Te hallhattad lelkiismereted meg nem háborított, tiszta érzelmével pályafutásod minden emelkedő lépcsőjén szüntelen: „jól vagyon jó és hív szolgálóm, kevesen hív voltál, többre bízlak ezután.” Neked nem is kell bizonyosságot tenni, mert mimagunk vagyunk a bizonyosság minden tettetés és hízelkedés nélkül, hogy abban gyakoroltad mindenkor és mindenhol magadat, hogy: *botránkozás nélkül való lelkiismereted legyen Isten és emberek előtt.* Olyan voltál minden te beszédeidben és dolgaiddban, mint aki egyedül Istennek megítélése alá adja magát; de aztán oda adja teljességgel, tökéletesen és alázatosan.

Ami sok jót és hasznót debreceni egyházunk, egyházkerületünk és egyetemese egyházunk javára tettél, hálásan köszönjük neked. Jutalmul irántad feltétlen tisztelettel és szeretettel megteljesedett lelkünket adjuk át neked és kérjük az Istent, hogy ő is mérje ki számodra a maga méltó jutalmát hosszú életben, a választottság koronájában s mindazoknak a javaknak bőségében, amelyekkel tökéletes országa számára a maga örök dicsőségében osztályos fiaikat nevel.

Sulyok István jubileuma.

A „Reformátusok Lapja“ 1928 november 3-iki számából olvassuk, hogy folyó évi október 28-án, vasárnap ünnepelte a nagyvárad református egyházközség, az egész Királyhágómelléki és Erdélyi egyházkerület és az összreformátusság részvételével Sulyok István püspök nagyvárad lelkészének 40 éves jubileumát egy olyan felemelő ünnepély keretében, mely úgy külső, mint belsőlegben méltó volt egy áldásos és munkás élet megbecsülésének kifejezésére. Díszében és tartalmában ezen ünnepet fokozta dr. Makkai Sándor erdélyi püspök, valamint az összegyűlt díszes vendégsereg részvétele.

A jubileumi ünnep a nagyvárad presbyterium díszközgyűlésével kezdődött, melyen Csernák Béla egyházkerületi főjegyző elnökölt. Zsoltáreneklés és rövid ima után az ünnepeltet meghívták a díszgyűlésre, hol zúgó éljenzés fogadta a dr. Makkai Sándor püspök és Ugron

István erdélyi főgondnok kíséretében belépő ünnepeltet, akit dr. Thúry Kálmán, a nagyvárad egyházközség főgondnoka üdvözölt.

Beszédének végeztével az egyházközség által megfestett életnagyságú arckép leleplezése, továbbá a presbyterium által készített művészi kivitelű díszoklevél, valamint a hívek ajándékának átadása következett.

A díszoklevél, amely ezen felejthetetlen szép napot van hivatva megőrizni, a következő tartalmú:

Mi, a nagyvárad református egyházközség presbiteriuma, adjuk tudtára mindenkinek, akiket illet, hogy Főtiszteletű és Méltóságos Sulyok István püspök úr Isten kegyelméből egyházközségünknek 1888 október 28-án megválasztott lelkésze, áldásos és eredményekben gazdag lelkipásztori működésének negyvenedik évét az egyházközség híveinek ünnepélyes szeretetnyilvánítása mellett betöltötte, amelynek emléket jelen okiratban Isten iránt érzett mélyeséges hálával örökítjük meg.

Dr. Thúry Kálmán üdvözlő beszédére az ünnepelt válaszolt.

A megható szavak után Csernák Béla elnök határozatban mondotta ki, hogy presbiterium ünnepelt lelkészének elévülhetetlen érdemeit jegyzőkönyvben megörökíti és Isten áldását kérve, a presbiteri díszgyűlést bezárta.

Harangok zúgása mellett, a gyűlésen résztvevőktől kísérve, a hívek és virágokat hintő gyermekek sora között vonult az ünnepelt a zsúfolásig megtelt templomba. A felvirágzott szószerék alatt Sulyok István és dr. Makkai Sándor püspökök, Csernák Béla egyházkerületi főjegyző és dr. Thúry Kálmán főgondnok foglaltak helyet.

A 63. dicséret és CV. zsoltár eléneklése után dr. Szemethy Géza egyházkerületi titkár saját szerzeményű hálaénekét adta elő a vegyes énekkar a szerző vezetése mellett, melynek elhangzásával az ünnepelt püspök imádkozott.

Majd dr. Makkai Sándor püspök predikált. Pál apostol szavai alapján fejtegette az isteni szolgálat elhivatottságát, amelyen negyven éven keresztül szolgált Sulyok István az Istent és az egyházat. Költői szárnyalású beszéde mély hatást gyakorolt a gyülekezetre.

Istentisztelet után a presbiteri termet zsúfolásig megtöltő küldöttségek fogadására került a sor. A püspök a küldöttségeket a lakásán fogadta. Elsősorban a Királyhágómelléki egyházkerület küldöttsége Domahidy Elemér főgondnok vezetése mellett jelent meg.

Utána Vadai Béla esperes a bihari egyházmegye nevében üdvözölte az ezelőtt már három évtizeddel esperesi tisztséget betöltő püspököt.

Ezután Ciorogariu Roman görög keleti püspök lépett elő Maghler Aurél dr. vikárius kíséretében és magyar nyelven így szólott: „Boldog az, akit az Isten olyan tulajdonságok-

kal áldott meg, amelyek érdemessé tették ilyen szép ünneplésre. Testvéri érzéssel jöttem az üdvözlők sorában — mondotta, mert bennünket Jézus Krisztus neve fűz össze. Isten áldását kérem munkájára, hogy azt mindnyájunk Istennek diésősége továbbra is végezhesse”.

Az erdélyi egyházkerület nevében Ugron István főgondnok mondott üdvözlő beszédet, melynek során rámutatott arra, hogy a királyhágómelléki egyházkerület és az ősi erdélyi egyházkerület századok óta együtt működött s az új viszonyok még bensőségesebbé teszik ezt a viszonyt. Együtt küzdünk iskoláinkért — mondotta, — nyelvünkért, esszük a kisebbségi sors kenyerét.

A róm. kath. egyház küldöttségében jelent Czifra Kálmán, Imrik S. Zoltán prelat, Brósz Lajos, Leshán Endre és Halász Gyula plebanos. Imrik S. Zoltán üdvözlő beszédében kifejtette, hogy a magyarság lelke is vonzotta ide, hiszen a két egyház együtt szolgálja a magyarság ügyét.

Az ág. hitv. ev. egyház részéről Krausz Samu és Nosz Gusztáv jelentek meg. Materny Imre lelkész a testvéregyház nevében fejezte ki elismerését a két egyház együttműködése harmonijáért.

Dr. Kecskeméti Lipót főrabbi a neolog zsidó hitközség nevében jelent meg.

A magyarországi Bihar megye református egyházainak üdvözlését Bán István bojti esperes hozta. Egyedül állt Sulyok István elé és nemes veretű, egyszerű szavakkal köszöntötte. „A magyar Alföldön a rónaságon magános fák nőnek, egyszerű fák, amelyek égbe szökkennek és kifejezik a magyar életet. Magános fa vagyok én is, akit ide plántált a bihar-érmelléki egyházmegye október 17-én tartott közgyűlésének akarata, hogy tolmácsoljam a kiáradó meleg testvéri szeretetet. Mögöttem nincsen tisztelgő sereg, magánosan jöttem, de lélekben elhoztam azokat az ezreket, akik látták annakidején fiatalos lelke izzását. Jöttem azért, hogy azok nevében üdvözöljem, akiket pásztorolt s hogy a minta-esperesről bizonyosságot tegyek, valamint arról, hogy nem felejtettük el Méltóságod áldott alkotó egyéniségét”.

A Protestáns Jótékony Egyesület nevében Csernák Béláné elnöknő köszöntötte igaz érzéssel és meleg szavakkal, átnyújtván az egyesület nevében annak igen szép és kedves ajándékát.

A királyhágómelléki egyházkerület tanító-sága nevében Kiss Lajos bihardiőszegi tanító, a Református Kör nevében Szilágyi Géza elnök tolmácsolta jókívánságaikat. — A nagyváradi református tanítónők küldöttsége után a Leány-Bibliakör Lázár Mártonné vezetésével zárta be a tisztelgéseket.

A fárasztó ünnep folyamán nem csekély csodálkozást keltett a jelenlevőkben a Sulyok István szellemi és fizikai fáradhatatlansága.

Délben a Kereskedelmi Csarnok nagyszobájában bankett következett, amelyen a város

összes előkelőségei, minden társadalmi réteg képviselői, mintegy másfélszázan jelentek meg. Az ebédet Csernák Béla egyházkerületi főjegyző imája vezette be.

Egyház

A szatmári református egyházmegye közgyűlése. Fehérgyarmat okt. 18.

Mint imára hívó harang zúgása inti, szólítja, vonzza a munkában eltikkadt, gondokban összetört, lelki megerősödést óhajtozó népet oda; hol annyi, szor s mindenkor megtalálta, a miután áhítózott-amit óhajtott és keresett: a lelke békességét; a szíve csendességét: az Isten házába; úgy intett, szólított és vonzott a vezéri hívó szó az október 18-iki egyházmegyei közgyűlésre. S talán úgy volt — mint ahogy szomorú emlékeimben él —, hogy amikor elvitték az egyik harangunkat, a megmaradt másik, az az árva egy, még jobban meg tudta ragadni a lelkeket; bizony úgy volt most is, hogy az elnökség egyik tagjának, a köztisztelőben álló gondnoknak a végleges visszavonulása olyan hatással volt a lelkekre, hogy kétszeresen visszhangzott bennök az esperesi hívó szó: a közgyűlés népes és eleven volt.

A hangulata azonban nem volt eleven, inkább azt mondhatnám, méltóságosan komoly; ha nem érezném, hogy inkább szomorú! Egy katasztrófálisan súlyos gazdasági esztendőnek a nyomorúsága még e kiváltképpen lelki dolgokkal való foglalkozásra predestinált erkölcsi testületet is sok tekintetben megbénította. Az arcokon mélyebbre szántotta a barázdákat a gond, a megélhetés nehézsége panaszossá tette az ajkak szólását s szinte látszott a kereszt, melynek súlya alatt összeroskadtak a vállak.

Mennyi magánéleti gond, egyéni panasz: mennyi közös kereszt? Ha a gond sötétjét át nem világítaná a Hit, ha a panasz jajját nem vigasztalná a Remény s ha keresztünket — az érettünk még súlyosabbat hordozó örök szeretet ottan-ottan le nem venné rólunk, micsoda megostorozott nyáj, milyen levert sereg lennénk!

Ezerszer áldott az ilyen összejövétel: még ha szomorú is a hangulata; az eredménye: erőtadó.

Az volt most is! Az a „Te benned bízunk eleitől fogva“ örök zsoltár, az a „Te benned bízunk mindörökké“ esperesi ima kimondhatatlan édes megnyugvással töltötte be a lelkeket.

Aztán a mások sok, nagy bajának, egyházaknak és magánfeleknek súlyos keresztjei, nehéz teher hordozásai, amint ott feküdtek a közgyűlés asztalán s az akta csomagokból előszóba törtek, valahogy ezt a gondolatot érelték a lelkekben; mégis csak a saját magunké a legkisebb, a legkönnyebb; s tanítottak békével hordozni.

A keresztünk, a panaszunk, amint örömmel állapítható meg a mindenre kiterjedő esperesi jelentésből, inkább az anyagi életre vonatkozik; de bármennyire jól esik is hallani, hogy a lelkekben

immár megépülünk és napról-napra örvedetesen tanulunk: fáj elgondolni ezt az anyagi leromlást, mely 200%-os egyházi adókban jelentkezik; s fáj tudni, hogy 67 egyházközségnek belhivatalnokai fizetésére, kulturális intézmények fenntartására, a szeretet munkáinak gyakorlására, a lelki élet intenzívebbé tételére, sajtóra, könyvterjesztésre együtvéve is csak annyi anyagi erő áll rendelkezésére ingatlanokban és tőkepénzekben, mint a legkisebb magyar róm. kath. püspökség vagyonállásának az $\frac{1}{10}$ -ed része. S az adóssága? Elég annyit írnom, hogy egyházaink és belhivatalnokaink összjövedelmüknek $\frac{1}{20}$ -ad részét kamatba fizetik.

Ezen a ponton, az anyagi élet ismertetésénél, az esperesi jelentés annyira a lelkekbe markolt s annyira lesújtó volt: hogy az erkölcsi életéről szóló, örvendező hangú jelentés sem tudta háttérbe szorítani a kis egyházakért és vezetőikért való komoly aggodalmat.

Megerősítette az aggodalmat, hogy a tárgysorozat $\frac{1}{3}$ -ada „új adókules”, „rendkívüli adó”, „díjlevél”, „segélykérvény”, „kölsönkérvény”, melyek sok belátással, mély megfontolással — jó előkészítés után — bölcsen és megnyugvásra elintéztettek. A számvöszéki jelentés a kevéssel is bölcs megelégedni tudásról, főképp akarásról számol.

A tanügyi jelentés iskoláink örvedetes színvonaláról tesz bizonyoságot.

A helmissziói jelentés a fokozottabb mértékű pásztorálás bizonyosságait számolja elő. Javaslatot készített és adott közgyűlésünk a lelkészválasztási törvény módosításáról és a missziói törvénytervezetről: amely egyiknél sem találkozik a tervezetkészítők véleményével, illetve elgondolásával.

A bírósági ülésen két egyházi adófelelőbezés —, mint lemaradhatatlan — két magánpanasz s két lelkészválasztás ellen beadott felelőbezés szerepelt, e két utóbbi az egyházkerületen fog véglegesen elintéztetni.

S legutóljára hagytam, ami legelőször történt: az egyházmegyei gondnoki állás betöltéséről való előleges értekezlet s aztán a szavazat elrendelése.

Dr. Komoróczy Iván gondnokunk minden bizalmunkat és szeretetünket bírta: hálaánk száll utána s a távozó nyomát elismerésünk kíséri.

Az utód, az új gondnok személye körül lehet eltérés, csak az a fő, a bizalom és szeretet hozza s amikor megérkezik, Ő is ezt érezze s mi is azt érezzük; hogy Ő mivélünk és mi Ő vele s mi mindnyájan egyek vagyunk: Hitünkért, Egyházunkért, Nemzetünkért és Hazánkért a végső diadalomig: imádkozók és harcolók.

Nábrád 1928. okt. 28.

Tóth Sándor,
e. m. jegyző.

Halottaink

Szabó Béla, szamosvályi lelkész 66 éves korában, összesen 43, helyben 33 évi lelkészi szolgálat után, boldog házassága 32-ik évében, hosszas betegség után október 20-án meghalt. Szabó Béla nevével gyakran találkoztunk az egyházkerületi

jegyzőkönyvekben, mint b. e. Sass Béla és tanulóársai alapítványára adományt tevővel. Emlékezete legyen áldott.

Kócsy Dániel, menekült református lelkész, volt jászkeséri tanítókaplán, majd budapesti kőbányai vallásanító, azután az erdélyi egyházkerület marosi egyházmegyéjébe kebelezett Székelyvaja-Kisgörgény-Göcs hármás egyház rendes lelkésze 30 évig, közben 18 évig az egyházmegye számvöveje, tanácsbírája, egyházkerületi képviselője, a megszállás után Sárretudvariban egy évig helyettes lelkész, végül ugyanott segédlelkész és a községi hitelszövetkezet könyvelője, küzdelmes életének 68-ik, boldog házasságának 38-ik, lelkészi működésének 42-ik évében. 1928. év október 29-én éjfékor hosszas synylőd s után megszűnt élni. Földi porrészeit folyó évi október 31-én, délután fél 3 órakor a sárretudvari református templomban tartott gyászszertartás után a községi temetőben helyezték örök nyugalomra. Legyen csendes pihenése a sok próbán átment mu káznak.

Különfélék

Dóczy Imréről azt írták a debreceni helyi lapok, hogy november 5-én töltötte be a 80. évet. Ez így tévedés, mert egyházkerületünk nagyérdemű gimnáziumi feügyelője szeptember végén töltötte be a 79. évet. Há! Istennek tejjes testi és szellemi erőben és nem csökkenő munkabírással. Sokáig éljen hazánk és egyházunk javára!

Szele György a debreceni egyház közti szteletben és szeretetben álló lelképásztora, a Dóczy-intézet igazgatótanácsának elnöke 1903. november 8-án foglalta el debreceni lelkészi állását s 25 év óta tölti be tisztét példátlan buzgósággal és igen szép eredménnyel. A 25 éves évforduló alkalmából az egyház meleg ünneplésben részesítette kiváló lelkészét. November 8-ikán a presbyterium ünnepi gyűlést tartott, melyen dr. Baltazár Dezső püspök és Nagy József egyházi főgondnok üdvözölték az ünnepeltet. Este a Dóczy-intézet internátusában, családias jellegű vacsorát tartott a tanári kar igazgatótanácsa elnökének tiszteletére, melyen számos köszöntő hangzott el az őszi jubilánsra. Isten áldása kísérje működésében ezután is, hogy erővel, egészséggel soha nem roskadó lélekkel szolgálhassa továbbra is Krisztus igaz ügyét.

Az árpádtéri egyházrész alakuló gyűlése november 4-én 2 órakor volt az árpádtéri templomban vallásos ünnep ly keretében. Ezen alakuló gyűlésre az Árpád-tér környéki és a csapókerti hívek személyre szóló meghívást kaptak és nagyon szép számmal jelentettek be a hívek, hogy az alakuló gyűlésen családtagjaikkal együtt meg fognak jelenni. Az alakuló gyűlés sorrendje a következő volt: Fennálló ének, 7. dicséret 1. v. Nagy ének, 153. dicséret 1. 2. v. Predkált Kolozsváry Kiss László lelképásztor, az egyházrész vezető-lelkésze. C-dur praeludium. Szerzette és orgonán előadta Füleki Kovács Mihály orgonista kántor

Az egyház nevében az egyházzrészt üdvözölte és a híveket munkára buzdította dr. Juhász Nagy Sándor egyházi főjegyző. Szólo éneket adott elő Kovács Ernő bölcészettanhallgató saját orgonakiséréte mellett. Szavalt Batta Zoltán 4. éves theológus. Munkára serkentett, adakozást hirdetett és áldást mondott Kolozsváry Kiss László lelkész. Záróének, 245. dicséret 10. verse volt. Az alakuló gyűlés végén 160-an iratkoztak fel az úrasztalánál, hogy az egyházzrészi munkában intenzíven akarnak részt venni.

Az ispotályi-templomban szépen sikerült vallásos-estély volt november hó 4-én d. u. 5 órakor. Bibliát olvasott és imádkozott Baksa Sándor s. lelkész, predikált Molnár Ferenc lelkész, felolvasást tartott Felker János lelkész, éneket Halász András vt. lelkész. Záróimát mondott Nagy Sándor s. lelkész.

A debreceni református egyház első paróchiális köre december 1—5 napjain kiállítás rendez, bazar jelleggel. A befolyó jövedelmet a paróchiális kör szegények segélyezésére, felruházására, tanszer beszerzésére fogja fordítani.

Nyugdíjazott református tanítók. Kátay Károly hajdúszoboszlói és Bernáth József hajdúszováti református tanítókat a vallás- és közoktatásügyi Miniszter nyugdíjazta.

A rakaczaszendi megnagyobbított torony és a renovált templom felavatása bensőséges ünnep keretében ment végbe, melyre a szomszédos testvérgyülekezetek hívei is egybesereglettek, hogy résztvegyenek a kis ünneplő egyházközség örömeiben.

A debreceni Keresztény Ifjúsági Egyesület hivatalos lapjának, a „Magyar Ifjúság“-nak, 1928 november 11-én, este 8 órakor, a városi Zeneiskola hangversenytermében irodalmi estélyt rendez a következő műsorral: Megnyitó beszéd: Uray Sándor DKIE elnök. Felolvasást tart: Fehér Gábor nyíregyházi gimn. tanár. Szólóének: Zeitler Etelka zenetanárnőtől, zongorakísérettel. Verseiből felolvas: Szöllősy István. Előadást tart: Karácsony Sándor a Magyar Ifjúság szerkesztője. Hegedűn játszik Szatmáry Margitka hegedűművész, zongorán kíséri Zeitler Etelka zenetanárnő. Záró beszéd: Incze Gábor református lelkész. (B.-pest.) Az estély tiszta jövedelme a „Magyar Ifjúság“ című lap javára fordítatik.

November 11-iki képviselőházi estély végleges műsora: 1. Közének: Jövel Szent Lélek Úr Isten. 2. Imádkozik dr. Sebestyén Jenő theol. igazgató, a Kálvinista Szemle főszerkesztője. 3. Megnyitót mond: dr. Kovács J. István ny. államtitkár, theol. professzor, a Szövetség védnöke. 4. Régi magyar darabokat ad elő a Budapesti Református Tárogatók Köre. 5. Balázs Árpád zeneszerző: saját szerzeményű dalok és nóták. Zongorán kíséri: Szotyory Nagy Jolán zongoraművész. 6. Losonczy Lajos: a) Egyveleg, b) Rákóczi-induló, előadja Losonczy Lajos zeneszerző, theol. tanár vezetésével a Református Theológiai Akadémia zenekara. 7. Mórucz Zsigmond író novelláiból olvas fel. 8. Sz. Szent-István Juliska művész régi magyar dalokat énekel. Zongorán kíséri: Nosz Margit zongoraművész. 9. Teeuwissen W. amerikai lel-

kész, a szibériai hadifoglyok jötevője beszédet mond. 10. Zárszót mond és imádkozik: Töltéssy Zoltán református lelkész, a Szövetség elnöke. 11. Közének: Tebenned bízunk eleitől fogva... Belépődíj nincs, műsormegváltás kötelező. A rendezőség kéri az estély résztvevőit, hogy helyét mindenki egynegyed hatig foglalja el.

Bethlen Gábor-kör egyetemi istentiszteletén november hó 4-én dr. Révész Imre lelkész hirdette az Igét. — A következő alkalommal pedig Ferenczy Károly nyíregyházi kálvineumi lelkész fog predikálni.

A Baár-Madas református leányliceum és nevelőintézet székházának alapkövetélei ünnepe október hó 31-én ment végbe. A XXV. zsoltár elenklése után dr. Ravasz László püspök imádkozott nagy buzgósággal és áhitattal. Ünnepi beszédet dr. Némethy Károly egyházközségi főgondnok tartott.

A Hajdúvármegyei Tanítók „Gönczy-Egyesülete“ a Debrecenben letesítendő tanító gyermekek otthonául szolgáló Tanítók Háza javára november hó 7-én este 8 órakor, az Arany Bika dísztermében igen magas színvonalú műsoros estélyt rendezett szép érdeklődés mellett. A „Hajdúnánási Vegyeskar“ művészi énekszáma után, melyet Maklár István országosan elismert karnagy vezetett, megnyitó beszédet Vasady Lajos kir. tanfelügyelő mondott. Hoór-Tempis Erzsébet szép énekével gyönyörködtette a hallgatót. „Az iskola és család“ címmel értékes előadást tartott Rákóczi István a Magyar Tanítók Országos Szövetségének elnöke. Vonósnégyest adtak elő Piribauer Ferenc, dr. Jakucs István, dr. Sebestyén Lipót és dr. Szenes Zsigmond nagy precizitással. Szépen szavalt Ráthonyi Lajos igazgató-tanító s kiforrott művészettel énekel Simon István. Költeményeiből felolvasott Jambor Lajos melyek szép tehetségéről tesznek tanúbizonyságot. A magas nivóju estélyt a Hajdúnánási Vegyeskar gyönyörű énekszáma fejezte be.

A Hódmezővásárhelyi Református Keresztény Ifjúsági Egyesület folyó évi november hó 1-től 4-ig minden este 8 órai kezdettel „Református vallásunk nagy tanításai“ címen előadásorozatot rendezett az egyesület helyiségében. Az előadások sorrendje ez volt: November 1-én, csütörtökön: dr. Godács Imre: „Isten szuverénitása“. November 2-án, pénteken: dr. Somogyi József: „A hitbizonyosság“. November 3-án, szombaton: Losonczy Endre: „A Szent Lélek Isten belső bizonygatója“. November 4-én, vasárnap: Tereh Gyula: „Krisztus a Király“.

A szamoskéri kántortanítói állásra Katona Sándor vésztői segéd-tanító választott meg. Ad multos annos.

Dr. Mott János utóda. Genfen keresztül érkezett chicagói távirat közli: dr. Mott János amerikai YMCA nemzeti titkár utódává Ramsey clevelandi vezetőtagot választották meg a hatalmas szervezet élére. A Mott János tiszteletére adott búcsúében 800 személy vett részt, közöttük volt a világ egyik leggazdagabb embere, Rockefeller is.

Templom-, iskola- és lelkészi iroda avatás Hajdúhadhazon. A szépségéről és hatalmas befogadó képességéről híres hajdúhadházi templomot, valamint 10 tantermes iskolát, s az újonnan épült lelkészi irodát, magtárt és sütőházat magába foglaló épületet november 18-án fogja rendeltetésének ünnepélyes keretek közt átadni dr. Baltazar Dezső, püspök.

A „Konyári Lelkészi Kör“ őszi gyűlését Pocsajban tartotta meg október 18-án. A gyűlésen a kör tagokon kívül részt vettek F. Varga Lajos esperes és Kudin Imre e.-m. gondnok is. A gyűlés reggeli istentisztelettel kezdődött, amelyen Veress Bálint kör elnök imádkozott és Fekete Gusztáv hirdette az igét. Majd istentisztelet után dr. Szász Imre szólott arról: miért jöttünk és mit akarunk. Istentisztelet után a jelenlevők övizsgálatot tartottak, kiki előadván, mik voltak életének kísértései. Azután belmissziói problémákkal, a saját kérdésével s egyházunk legsürgősebb feladataival foglalkoztak. A kitűzött tárgyak közül igen sok a következő gyűlésre maradt az idő rövidsége miatt, pedig sok lett volna az aratnivaló.

A debreceni kollégium dícsérete. A napokban jelent meg a magyarországi református egyház folyó évi május havában tartott országos zsinatának igen érdekes naplója, amely hű képét adja a zsinat tárgyalásainak. A zsinatnak egyik igen értékes tagja: dr. Puky Endre, a képviselőház alelnöke, aki tartalmas felszólalásaival a zsinaton sokszor aratott tetszést és gyakorolt irányító hatást. Felszólalásainak egyikében rendkívül nagy dícsérettel emlékezett meg a debreceni kollégiumról és ennek tanítási rendszeréről. A mostani viszonyok között tanulságos is felszólalásának ez a része, mely a következőképen hangzik: „Három évet töltöttem bel- és külföldi egyetemeken, a negyedik évet pedig a debreceni református jogakadémián és szegyenkezés nélkül bevallom, hogy az első három év alatt egy hányadát sem tanultam annak, amennyit a negyedik év alatt tanultam Debrecenben; azért, mert kötelező volt a látogatás. Már reggel 7 órákor tartoztunk ott lenni az előadásokon, ami eleinte bizony nem jól esett annak, aki a szabadsághoz volt hozzászokva, de később belátta az ember, hogy milyen üdvös volt a leckelátogatási kényszer, mennyire megnyitott az értelme az állandó hallgatással és a tanárokkal való állandó közlekedés során és most meghatottan használom fel az alkalmat arra, hogy az ősi debreceni jogakadémia előtt gyermeki hálámnak koszorúját letegyem.“ Puky Endre az 1891—92-ik évben tanult, mint 4-ed éves joghallgató, Debrecenben. Tanulótársai közül, rajta kívül, irodalmi és közéleti munkásságukkal kiemelkedtek s előkelő pozíciót foglalnak el: dr. Boldisár Kálmán, dr. Öregy Béla, Pokoly Lajos és Ujjfalussy Dezső. A jogakadémia akkori tanárai voltak: Buzás Pál, Liszka Nándor, dr. Kovács Sándor, dr. Karsa István, dr. Bacsoni Lajos és dr. Ozory István. —

Puky Endre dícsérete alapján jónak látjuk mind ezeket emlékezetbe idézni.

A gebel református egyház kegyeletes buzgósággal ülte meg közelebb a reformáció áldott emlékét. Reggel ünnepélyes istentisztelet tartatott, melyen az alkalmi beszédet Szigethy Gyula rendes lelkész mondotta Gal. V. 1. verse alapján, rámutatva arra, hogy I-szor: melyik szolgaság rabságától kell nekünk szabadulnunk? és II-szor: micsoda szabadság az, melyben nekünk az apostolok és reformátorok példájára meg kell állanunk? Az egyházunk és hazánk szent érdekeinek egyaránt áldozó istentisztelet a Himmusz éneklésével zárult. Este 5 órai kezdettel az iskolában tovább ünnepeltünk a buzgó hívek részvételével. Itt is rendes lelkész mondott megnyitó és bezáró beszédet, valamint vázolta rövid felolvasás keretében a reformáció történetét. Mező Margit tanítónő a gályarab lelkészek szomorú történetét olvasta fel megható, tanulságos módon. Nyolc iskolás gyermek okos, értelmes, alkalomszerű szavalata szolgált még a hallgatóság nemes szórakoztatására. Több énekszám elhangzása után a hívek igazi örömmel, lelki megelégedéssel távoztak, kérve és várva hasonló szép alkalmak ismétlődését, amikkel késni nem fogunk, ha Isten Ófelsége engedi. *id. Szigethy Gyula,* r. lelkész.

Büdszentmihályon október 31-ike a következő műsorral tartatott meg a templomban: 1. Fennálló ének: 63:1. v. 2. Főének: XLVI:1. v. 3. Ima: Ajtay Jenő lelkész. 4. Ének: XLVI:2. v. 5. Szavaltat, egy elemista leány által. 6. Luther és a biblia. Előadta: Erdei Juliska polgárista. 7. Emlékbeszéd Alberth Béla tanítótól. 8. „Erős várunk...“, gyermek ének, Urbán Béla tanító vezetésével. 9. Szavaltat, egy elemista fiú által. 10. Reformációi himnusz; énekduett, orgonakísérettel; előadták: Molnár Irén és Kiss Juliska polgáristák. 11. Luther a worms birodalmi gyűlésen; párjelenet, előadták: Tusi Gizella és Balázs Gabriel polgáristák. 12. Himmusz. — November 4-én reformációi úrvacsoraosztás volt; a szent jegyekben részesültek 760-an, és pedig: fi 350, nő 410.

A szatmári református főgimnázium volt növendékeinek szövetsége október 24-én tartotta gyűlését Mátészalkán dr. Streicher Andor alispán elnöklete alatt. A megnyitó istentiszteleten Csépe Béla szatmárökörítői lelkész predikált. Ez egyesületre nagy hivatás vár az oláhok fektelensége miatt.

Református theologus, perfekt német, zongorázik, jeles kolloquiumokkal; hogy tovább tanulhasson, elmenne nevelőnek szeptember 1-ig. Cím: Makó, Állomás-tér 4.

„A Kölcsey Ferenc irodalmi egyesület“ megalakulását előkészítő értekezlet október 24-én volt Mátészalkán szatmár—bereg-i örillóink élénk részvételével. Az alapszabályokat előkészítő bizottság Berey József negyecsedi lelkész elnöklete alatt működik.

FEST, MOS, TISZTÍT KONCZ

kelm-festő, vegytisztító és gőzmosó nagyüzeme
Fióküzletek: Piac-utca 18. (Bikával szemben)
és Szent-Anna-utca 2. szám alatt.

Péterfia-u. 30.

A Bethlen Gábor-kör első irodalmi délutánja.

Örömmel láttuk, hogy mily nagy érdeklődést mutatott a város közönsége a Bethlen Gábor-kör szombatán, október 27-én tartott irodalmi délutánja iránt. Gyorsan gyűlt a közönség s csakhamar zsúfolásig megtelt a Kollégium díszterme. A műsor Tomay Dezsőnek, a kör elnökének, rövid üdvözlő szavai után a tanítóképzősök szimfónikus zenekarának gyönyörű játékával kezdődött. Azután dr. Tankó Béla egyetemi tanár tartotta meg előadását. Elragadta a közönséget nagyszerű beszédével, melyet az európai kultúra kríziséről tartott. Rámutatott arra, hogy annak finom szálai háború előttre visszanyulnak, de tetőpontja a háború volt. Kifejtette, hogy a kultúra csak Krisztus szellemében fejlődhet tovább és aki tovább fogja vinni, az Krisztust keresi. De nem tudhatjuk, melyik népfaj van hivatva ezt megtenni. Lehet a fehér, de ép úgy mas is. Krisztussal mi úgy vagyunk, — mondja — mint a gyermek, aki eltévedt az erdőben és keresi az apját, mert tudja, hogy ott van és reá kell találnia, kiabál utána, míg egyszer elébe tűnik. Mi már egyszer megtaláltuk Krisztust, mert csak azt keresi az ember, akit egyszer megtalált. A Bethlen Gábor Kör előbbre van, mint mi, akik elvesztettük szem elől Krisztust, mert az látja és küzd, hogy elérje. Majd a kántus énekelte Ivánka Z. „Sajka dal”-át, az előadás végén pedig balatoni nótákat, nem kisebb sikerrel, mint máskor. Kevés szünet után a tanítóképzősök szimfónikus zenekara játszott újra s azután Timári Mária, kinek tehetsége szép reményekre jogosít, énekelt előbb Bodnár L. zenetanár, majd a saját maga kísérete mellett. A következő szám Dapsy Viola szavalata volt, aki Szilágyi D. A nagy kazánfűtő c. versét adta elő nagy érzéssel s kitűnő hangsúlyozással. Timári Mariát egy szép kis bibliával, Dapsy Violát Áprili Lajosnak legújabb verses kötetével ajándékozta meg a Bethlen Gábor Kör.

1928 szeptember 8-tól október 8-ig befolyt adományok az özvegy papnék otthonára. Gróf Teleky Tibor főgondnok 2000 pengő, Moesi Mihály esperes 500, Vértessaljai református egyház 500, Füle Józsefné gyűjtése 270, erre adtak: Füle Józsefné, dr. Hoffmann Frigyesné 100—100, Szász József 50, Kovács Gyula 10, C. Horváth Józsefné 5, Vincze Elekné gyűjtése 130, erre adtak: özv. Bocsor Lajosné 25, Hülbért György 10, Oszwalt István 10, Szücs Menyhért 10, Kládony Jánosné 10, Káli Nagy Dezső 10, Galambos Jenő 10, Bertók József 10, Varga György 5, Szalácsy József 5, Márer Józsefné 5, Rösenthaler N. 5, Farkas Sándor 5, Pálfi Pál 5, Bagó Gyuláné 5, Török Imre esperes útján özv. Láposy Ferencné 60, Hallgató Jánosné 60, Kun Zoltánné gyűjtése: özv. Szabó Bertalanné, Enyedy Andorné, özv. Csécsy Miklósné, Komlóssy Gáborné 50—50, Orosházi református egyház 46, Kovács Károlyné 40, Szabó Andrásné, Sarkady Nagy Antalné és Sarkány Sámuel 30—30, Pataky Dezsőné, Hidegh Jánosné 25—25, Rác

Károlyné, Czanik Béla, Bálint Jánosné, id. Puskás Lajos, Kovácsné Huszár Jolán, Keresztessy Samuné, Sós Ferencné, Nyáry Pálné, Gönczy János, Varga Sándorné 20—20, Nagy Kornélné és Kiss Elekné 15—15, református presbiterek Balassagyarmat 14, Inczedy Mártonné 12·50, Fries Elekné 12, Szeghalmi református egyház, Máté Lajosné, Kelecsényi Zoltánné, Nyáry Pálné, Tegzes Károlyné, özv. Szendy Lajosné, Taris Lajosné, Nagy Istvánné, Papp Kálmánné, Kiss Antalné, Gacsály Józsefné, Tariska Béláné, Móricz Istvánné, Hollóssy Károlyné, Bokros Elekné, Szücs Lászlóné 10—10 pengő, Kovács István 6·74, Fekete Istvánné 5, Kántor Józsefné 5, Harkányi perselypénz 4·10 P. *Megajánlások október 8-ig:* Kulifay László 100 P, Göde Lajosné tíz éven át évi 100 pengő, Fekete Istvánné 10 pengő, Kozma Andorné 100 pengő, özv. Bocsor Lajosné Tengőd 20 pengő, özv. Bocsor Lajosné Bábony 100 pengő, Szigethy Károlyné 40 pengő, Vincze Elekné 50 pengő.

Hivatalos értesítés.

A tiszántúli református egyházkerület püspökétől

3388—1928. szám.

Körlevél.

Nagytisztelétű Esperes úr!

Az érdekeltekkel leendő közlés kérésével tudatom az 1929. év őszen és 1930. év február havában tartandó lelkészképesítő vizsgálatok házi dolgozatainak tételeit a következőkben:

I. Első lelkészképesítő vizsgálatra:

1. Pál apostol thessalonikai első levelének exegesisé.

2. A feltámadás és jelentősége.

3. A frigyláda eredete, jelentése és jelentősége.

E tételek közül a jelölt egyet kidolgozván, dolgozatát legkésőbb 1929 június 1-re, illetőleg az 1930 februárjában vizsgálatot tenni szándékozó 1929 november 1-re, a lelkészképzőintézeti igazgatóhoz beküldeni tartozik. A dolgozat tisztán és olvashatóan írva, befűzve, a források megnevezésével nyújtandó be.

II. Második lelkészképesítő vizsgálatra:

1. Értekezés a következő három tétel valamelyikéről:

a) A Heidelbergi Káté valláspedagógiai és liturgiai használata Magyarországon. (Történeti végigpillantás, a különböző kiadások bibliográfiája, kritikai ismertetése, idevonatkozó irodalom kritikai tárgyalása; alkalmas-e a Heidelbergi Káté ezutánra is valláspedagógiai és liturgiai rendszeres használatra?)

b) A szennyirodalom elleni küzdelem negatív s pozitív irányban.

c) A zsinat-presbiteri egyházalkotmánynak lényegéhez tartozik-e a lekipásztorok és az úgynevezett világiak számbeli paritása?

KUN JÓZSEF késműves és műköszörűs Debrecen, Széchenyi-utca 1. sz.

2. Prédikáció: János evangéliuma 10. részének 30. verse („Én és az Atya egy vagyunk“).

3. Bibliamagyarázat: Lukács evangéliuma 16. részének első 13 verse (Példázat a hamis sáfárról).

4. Kátémagyarázat: L. (ötvenedik) Úrnapja, 125-ik kérdés.

Az 1. alatti értekezés külön s a 2., 3., 4. alattiak ismét külön, tehát a négy dolgozat két füzetben a fentebb I. alatt írt módokon és határidőkig nyújtandó be az egyházkerületi lelkészi főjegyzőhöz.

A dolgozatokkal egyidejűleg küldendő be a lelkészképzőintézeti igazgatóhoz, illetőleg az egyházkerületi főjegyzőhöz a 60 (hatvan) pengő vizsgálati és pecsétdíj is.

A dolgozatok beadásának fenti határidejéhez a legszigorúbban ragaszkodom s meghosszabításának csakis egyenkénti kérelemre és kizárólag az esetben adok helyet, ha a jelölt orvosi bizonyítvánnyal vagy egyéb hitelt érdemlő módon igazolja, hogy súlyos betegség, vagy ezzel egyértékű „vis major“ miatt volt képtelen dolgozatait a kellő időben benyújtani.

Debrecenben, 1928. október 27.

Atyafiságos szeretettel

Dr. Baltazár Dezső,
püspök.

3118—1928. szám.

Körlevél.

Nagytiszteletű Esperes Úr!

Alábbi felhívásomat kérem a felszentelésre kötelezett lelkész urakkal közölni:

Felhívom az E. T. I. t.-c. 137. és 138. §-aiban felsorolt azon rendes, missziói, katonai, továbbá letartóztatási és javítóintézeteknél, általában: állami, alapítványi, törvényhatósági vagy községi közintézeteknél működő lelkészeket, állandó vallásnitő lelkészeket, végül theologiai, lelkészjellegű középiskolai rendes tanárokat, kik lelkészszentelésen még nem voltak, hogy az E. T. I. t.-c. 138. §-ában foglalt köteleességük szerint — illetékes esperesük útján — ez évi november hó 20-ig nálam írásban jelentkezzenek.

Az írásban jelentkezéshez a II. lelkészi oklevél, vagy ennek hiteles másolatán kívül csak egy: az illetékes esperes által kiállítandó bizonyítvány szükséges, amely igazolja, hogy az illető felszentelésre jelentkezett lelkész az egyházmegyében rendes lelkészi, missziói, katonai, letartóztatási, vagy egyéb közintézeti lelkészi, állandó vallásnitő lelkészi (állami javadalmazásúak is), theologiai vagy középiskolai tanári állást visel s fegyelmi eljárás alatt nem áll.

Az oklevél díja 16 (tizenhat) pengő, amely a személyes jelentkezés alkalmával fizetendő. A személyes jelentkezés a közgyűlést megelőző napon, december hó 3-án délután 1/2 3 órakor, lehetőleg egy csoportban, a püspöki hivatalban dr. Révész Imre egyházkerületi főjegyző úr előtt történik. A jelentkezés megtörténte után ének- és egyéb próba lesz. A másnapi felszentelés programm-

járól is ekkor nyernek teljes tájékoztatást a felszentelendő atyafiak.

Atyafiságos szeretettel

Debrecen, 1928 október 31.

Baltazár Dezső,
püspök.

Postatakarékpénztári csekkszám 143,916.

A szerkesztésért és kiadásért felelős a laptulajdonos:

Dr. KUN BÉLA.

A márokpapi-i református egyház kántortanítói állásra e lap 37. számában közzétett pályázati hirdetés december 5-ig meghosszabbítatik.

Református Iskolaszék.

A hódmezővásárhelyi református egyház pályázatot hirdet egy állami hitoktatói állásra, melynek fizetését az állam szabja meg. Theologiai képzettséget, egészségi állapotot és szolgálatot fel-tüntető kérvény Pap Imre elnöklelkészhez adandó be folyó évi november 19-ig.

Hódmezővásárhely, 1928. évi november 3.

Pap Imre.

SZÁNTÓ JÓZSEF

papi-, úri- és egyenruhakészítő szabó-cég
Hódmezővásárhely, Fő-tér (saját ház).

Számos elismerőlevél művészi, jó munkáért.
Eremkitüntetések különböző kiállításokról.

Kaba, 1926 dec. 13.

Tisztelettel, az ajándékozó Nőgyesület által.

Körödi Gyula, ref. lelkész.

Legcélserűbb ajándék lelkész urak részére a palást.

Cégem eddig 5000 palástot szállított s munkáért a legnagyobb haszon és jutalom az elismerőlevelek voltak. Kérem a Nőgyesületek hasonló ajándékrendeléseit.

Tisztelettel: SZÁNTÓ JÓZSEF, az „ORLE“ szabója.

Homenstead, Pa 1922 okt. 2.

SZÁNTÓ JÓZSEF szabó-cég
Hódmezővásárhely.

Tiszteletű Szántó Úr!

Karácsony alkalmára nagyon szeretném, ha a most közzétett rendelésemet hozzám eljuttatni sziveskedne. Ugyanis egyházunk nőgyelete részemre togát, süveget és palástot kíván ajándékozni, erre én az önök jó hírnevének örvendő cégét ajánlottam. Kérem önöket, azonnal értesítsenek, hogy külföldi rendelést elfogadjak-e és legalább december 10-re a rendelést megkapom-e? Palástot magyar süjtással szeretném. Magasságom 167 cm. Ruhát 48 cm., és kalapot 56 cm. viselek. Becsés választat várva, vagyok hazafias tisztelettel HORVÁTH SAMUEL, homesteadi református lelkész Amerika.

Kedves Szántó Úr!

Az általa küldött palást és süvegnek csinosága, szépsége, művészi kivitele nagyon meglepett bennünket s igazán nagyon megvagyok elégedve. A pénz postán beküldetett.

SESZTINA LAJOS

vasnagykereskedése

Debrecen.

Alapította 1819-ben Sesztina János.

*

Kiváló ítélőképességű magyar „Perpetuum“-kályhák.

Magyar gyártmányú zománc-edények,
zsír-bödönök, dísznövelő-kések, husvágó-gépek.

Telefon 6. és 15—48.

**Magyarország
aranykoszorús mestere.****Szlezák László**harang- és ércöntöde, harangfelszerelés és
haranglábgyár

Budapest, VI., Frangepán-u. 77. sz.

TELEFON: LIPÓT 913-53.

Az 1900. évi párisi világkiállításon díszoklevéllel,
1921. és 1923. évi vasipari kiállításon arany-
éremmel, az 1925. és 1926. évi kézműipari tár-
laton kormány díszoklevéllel, 1927. és 1928. évi
budapesti, székesfehérvári, szentesi és szombathelyi
kiállításokon nagy aranyéremmel kitüntetve.Számos egyházi elismeréssel!
Költségvetéssel díjmentesen szolgál
Előnyös fizetési feltételek!**Debreczeni István**

órasmester

Debrecen, Péterfia-u. 8.

Speciális órák javítása

Mindennemű órák
raktára.Az 1926. évi debreceni
iparkiallításán díszoklevéllel, a budapesti
és székesfehérvári orsz. kiállításon arany-
éremmel kitüntetve.**Schuller Sámuel**

szobafestő, mázó és tapétázó mester

Debrecen, Simonffy u. 25. Telefon 806.

Templomfestést vállal.

Költségvetés díjtalan.

Szép és jómunkáért ezüst éremmel kitüntetve.

**„MÉLIUSZ“ könyvkereskedés
mű- és tanszerosztálya**

ajánlja alant felsorolt tanszereit és iskolacikkeit.

- Angyalos magyar címer ovális alakú vaslemezen,
55 x 65 cm. nagyságban, előírás szerinti felírással 17.—
- Angyalos magyar címer hajlítható papírelemzre fel-
vonva és akasztókarikákkal ellátva, kis alak . 2-40
3-20
- Ugyanaz nagy alak 3.—
- Bittenbinder—Grenczer: Métermétekek szemléltető
táblája hozzávaló utasítással (Hossz, terület,
súly, ürmétekek) felvonatlanul 13.—
- Vászonra vonva és lécekkal ellátva 6.—
- Bopp—Gönczy: Természettani ábrák (8 színes kép)
75 x 58 cm es táblák (Tizedes mérleg, darugép és
csigasorok, emelőgépek, csavarsajtó, másodperc-
inga, koloncos óra) 6.—
- Bopp—Gönczy: Földrajzi faliképek (2 kép 63—95 cm.
méretben) színes nyomással, I—II. együttesen
Állatképek az öt világrész összes létező álla-
taival I-től VI-ig, felvonatlanul 70.—
120.—
- Ugyanaz vászonra húzva és lécekkal ellátva . 2-40
- Gönczy—Urhegyi: Mozgatható frott betűk kis és nagy
nyomatott betűk, kis-
és nagy 2-40
- Gönczy—Urhegyi: Fali olvasótáblák frott- és nyoma-
tott betűk olvasásának tanításához 70—100 cm.
méretben 8.—
- Gönczy—Urhegyi: Szépirási falitáblák. A m. kir. vallás-
és közoktatásügyi miniszterium megbízásából
szerkesztette: Kovács A. 3 tábla 63 x 95 cm.
méretben, tokban, szegélyezve, lécekkal. 1. nagy-
betűk, 2. kisbetűk és számok, 3. betűkapcsolási
példák I—III. 12.—
- Történelmi falikép. 20 kép, (63 x 95 cm.) többszínű
nyomással, a sorozat ára 52.—
- Az Országos Falu- és Stefánia-Szövetség által kibocsáj-
tott szemléltető képsorozat áll 72 drb. képből
Crosz számológép keményfa karikákkal, védőlappal,
1 és fél méter magas 36.—
- Nemzeti zászló 2 méter hosszú, 1 méter széles, rúd-
dal, címerrel ellátva, valódi merinói gyapjú . 26.—
- „Mi maradt nekünk“ szemléltető képsorozat áll 21 drb.
képből kemény deklire felkasirozva 36.—
- Horthy Miklós kormányzó úr fényképe 48 x 34 cm.
nagyságban, berámázva 18.—
- Földrajzi alapfogalmak, szemléltető kép vászonra vonva
és lécekkal ellátva 15.—
- Meinhold az öt emberfaj szemléltető képe kemény
dekli lemezre felvonva, szegélyezve és akasztó-
karikákkal ellátva 7.—
- Meinhold: Összes állatképei szemléltető oktatás cél-
jaira, kemény deklilemezre felvonva darabonként
Schreiber-féle szemléltető képek, megrendelés szerint
dekli lemezre felvonva és akasztókarikákkal el-
látva, darabonként 8.—
- Gönczy—Jäger—Hoffmann: A mezeti gazdaságra hasz-
nos, valamint kártékony állatok I—VI. kemény
dekli lemezre felvonva és akasztókarikákkal el-
látva, darabonként 7.—
- Iskolai tábla egyik oldala kockás, a másik vonalas
(120 x 150 cm. nagyságban) 50.—
Hozzávaló állvány 24.—
- Iskolai felszerelési osztályunk rendel bárhol hirdetett könyvet,
zeneművet és iskolai oktatás céljára alkalmas tanszerfelsze-
rést stb.

Kívánatra készséggel ad díjmentes árajánlatot a

Debrecen sz. kir. város és a
Tiszántúli Református Egyházkerület**„MÉLIUSZ“**könyvkereskedése, könyvkiadóhivatala,
papír- és írószerkereskedésében

DEBRECEN, FERENC JÓZSEF-ÚT 26.

Telefonszám: 270.

Debrecen város és a Tiszántúli ref. egyházker. könyvnyomda-vállalata.